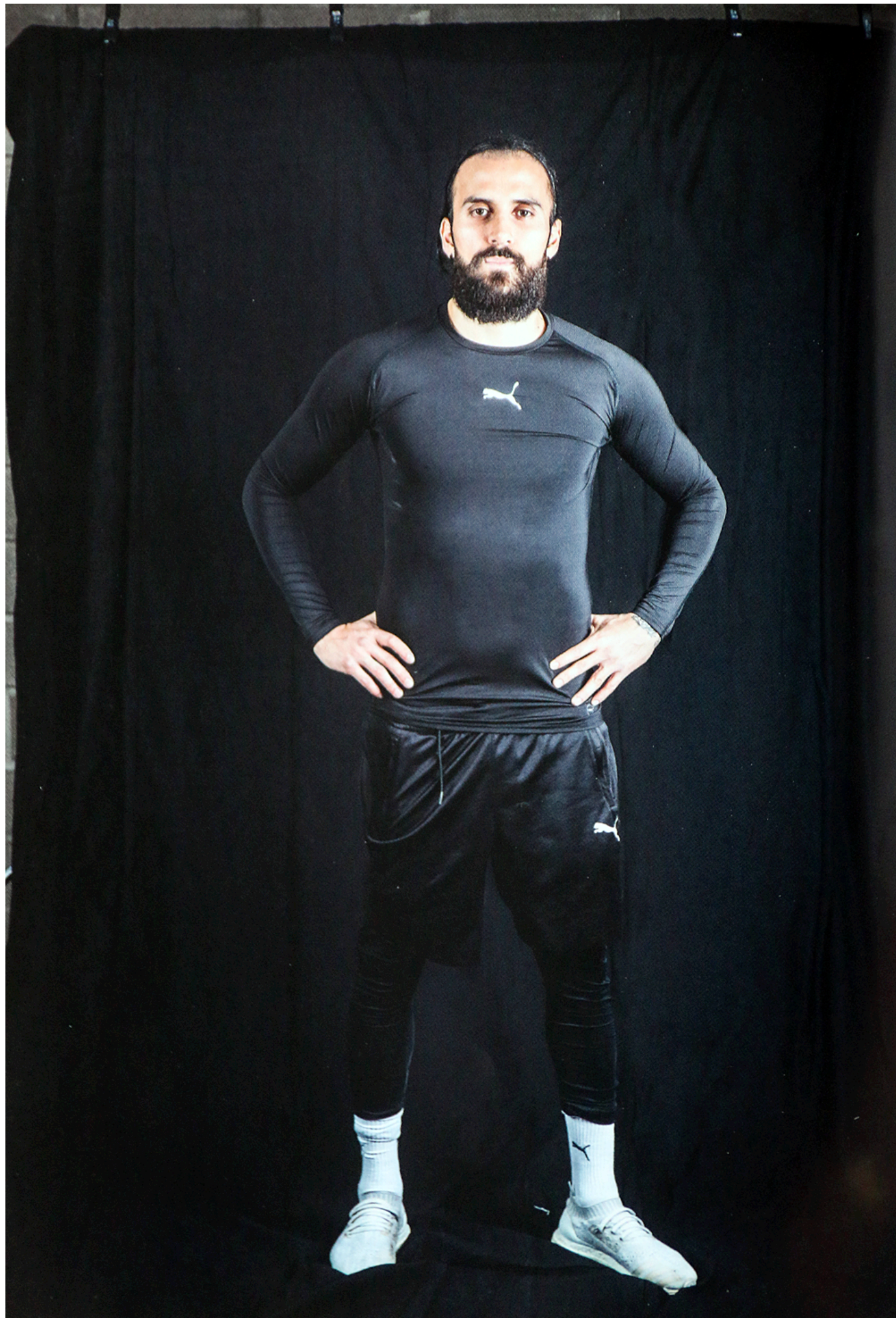

ERKAN ZENGİN

»Det är alltid fansen som får lida«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Kronprinsen är tillbaka. Vid sidan av Kennedy är han en av de stora profilerna från senare år med framgångar både internationellt och i landslaget. Nu vill han visa vad han har lärt sig i den stora världen.

★ Mycket har hänt här på hemmaplan efter att publikfavoriten Erkan Zengin lämnade för Besiktas efter säsongen 2008. Nio säsonger har passerat men känslan är att vi supportrar har åldrats betydligt mer.

Vi har upplevt att komma sist i Allsvenskan och att nästan åka ur Superettan. Att avverka åtta tränare och över hundra spelare. Att riva vår älskade arena och flytta in på en ny. Att nästan gå i konkurs och att ta oss tillbaka utan att riktigt lyckas i Allsvenskan. Men vi har också fått uppleva en grönvit supporterrörelse av aldrig tidigare skådat slag växa fram. Rötterna blir starka när det blåser som man brukar säga.

Nyhetererna kring Hammarbys nya kraft har såklart nått Istanbul där Erkan har bott de senaste åren. Men han har också följt rapporteringen om misären vi har gått igenom.

– Jag vet hur tungt det är när man åker ur en serie. När jag lämnade min klubb Eskisehirspor mitt i säsongen låg vi i mitten. Samma år åkte de ur.

– Spelare lämnar, truppen tappas i kvalitet. Det är tufft för de spelare som blir kvar. Men det är för fansen som det är tufft på riktigt. Vi spelare kan byta klubb, men supportrar är man

hela livet. Det är de som får lida. Jag förstår hur ni har haft det.

Vi som minns Erkan som en kaxig och lite egoistisk tonåring får nog ta och omvärdera det lite efter den här typen av insiktsfulla uttalanden. Men visst finns attityden kvar. Och det där luriga leendet som gör att man inte riktigt vet hur man ska tolka det han just sagt. Som när jag frågar honom hur det går med den där bilen som han för några år sen tydligen lovade att ge Yvonne Werner när han flyttade hem.

– Inga problem. Jag fixar det, säger han, följt av just det där luriga leendet.

Erkan har alltid varit en spelare som väcker känslor. Det skrev vi i Matchprogrammet redan när han intervjuades under sin sista höst i Hammarby före flytten till Turkiet. Som jag minns det var han hatad av motståndarfansen. Det var allt från hans frisyra till hans solglasögon. Även bland de egna fansen var han kontroversiell som det så ofta är för artister. Trots att vi säger oss gilla sambafotboll är det påfallande många brunkare som blivit publikfavoriter.

När vi träffas i samband med en träning dryga veckan före premiären är det uppenbart att han har mognat. Även för honom har de här nio åren varit väldigt händelserika. Han är numer tvåbarnsfar, har representerat tre stora klubbar i Turkiet, burit kaptensbindeln i en av dem och haft en fin karriär i landslaget med EM som

»Jag måste se hur allt funkar, men varför skulle jag inte kunna stanna?«

höjdpunkt. Men förmågan att irritera folk och att få andra att garva har han kvar.

Vid tvåmålsspelet ligger Erkans och Kennedys lag, med blåa västar, under med sex bollar. På två minuter gör de sex mål och drar sen ifrån och avgör. Träningen avslutas, häcklandet av förlorarna eskalerar.

– Vilken kvalitet vi hade i det blåa laget. Vilka spelare vi är, säger han till Tankovic i det förlorande laget.

– Jag får ju inga bollar, vad ska jag göra, gapar Tankovic och drar iväg en boll upp på läktaren. Alla runtomkring garvar och själv kan man ju inte låta bli att tänka på den där berömda intervjun med Erkan i solglasögon där han svarade ungefär så.

En sak som Erkan aldrig har varit lurig kring är att han en dag skulle återvända till Hammarby. Han har känt det i hjärtat och alltid svarat i intervjuer att det är det han vill när tiden är mogen.

– Alla pusselbitar föll på plats. Nu vill jag bara göra det jag kan och hålla den nivån som jag har

gjort i Turkiet, då kommer det att bli bra.

Bakgrunden är som bekant att han var väldigt nära att lämna Eskisehirspor för Antalyaspor. När affären gick i stöpet var Erkan besviken. Hans plan var att stanna säsongen ut och göra en transfer när serien var avslutad. Det var i det läget Jesper Jansson ringde upp Björn Runström, Erkans agent och bokade biljetter till Istanbul. Det var nog väl investerad tid.

– Jag har aldrig haft diskussioner med Hammarby tidigare och det har inte varit aktuellt för mig heller. Skulle jag behålla min landslagsplats var jag tvungen att spela på den högsta nivån. Jag har också haft många erbjudanden i Turkiet hela tiden.

– Men jag tycker det säger en del om Hammarby att de har börjat flyga utomlands för att förhandla med spelare. De visade tydligt vad de ville och det betydde mycket för mig. Det gjorde att jag började tänka efter.

Vad lockade Jansson med?

– Han behövde inte locka mig, men jag tyckte att deras plan lät bra och när det blev som det blev med Eskisehirspor kände jag att det var dags. Och det handlade inte om pengar. Jag blir inte rikare av Hammarbys pengar. Jag är här för att ge något inte ta något. Det vill jag att folk ska veta.

Erkans historia inom Hammarby är lång. Hans pappa tog honom från Norsborgs IF efter bara en träning. Mot Erkans vilja sattes han i Hammarby.

– Jag ville hellre spela med mina kompisar. I Hammarby var jag den enda med invandrarbakgrund. Farsan körde mig till varje träning. Det var något annat i Hammarby. Alla föräldrar var på träningarna och tittade på, så var det inte i Norsborg.

När han tittar på kompisarna i Fittja och vad de gör i dag, de som lever, är han tacksam mot sin far.

– Han var på mig hela tiden. Han bestämde vilka jag fick vara kompisar med. Det är klart att

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Tommy: Östermalm eller Fittja?

– Fittja. Där kan jag sova med öppen dörr. Det gör jag inte på Östermalm.

Åsa: Har du kvar solglasögonen från den klassiska intervjun?

– Absolut, du kan komma hem till mig och hämta dem.

Jimmie: Kan du ta hem Durmaz?

– Det var inte läge för honom med Hammarby nu, men jag hoppas att vi kommer att spela tillsammans någon gång. Det var väldigt nära att han kom till Trabzon när jag var där.

Erkki: Hur känns det att vara tillbaka?

– Skönt. Mycket bra. Kul att träffa alla som jag känner.

Peter: Vad säger du om vinnarkulturen?

– Jag ska jobba med det. Vi ska ha en stark vinnarkultur i Hammarby.

Erkan Zengins comeback i Hammarbytröjan i träningsmatchen mot IFK Norrköping den 25 mars på Nya Söderstadion. Foto: Hasse Fridén.

jag blev arg på honom, men jag lyssnade på honom och han hade ju rätt. Han var rätt nöjd när jag lämnade Hammarby för hans egen favoritklubb Besiktas.

Det gick bra på planen för Erkan och han spelade i alla stadslag och så småningom även i turkiska U18-landslaget. Steget till HTFF var inte så stort och där spelade han med många fina Hammarbyspelare – Haris, Hopf, Petter, Runa med flera. Redan som 19-åring debuterade han i A-laget.

– Jag gillade Linderöth som tränare. Han var bra och lyfte upp mig. Under Tonys tid började vi tappa fler och fler spelare. 2008 blev det en nedgång. Det var dags att dra vidare. Redan på sommaren var det nära att jag gick till Nice. Sen blev det Besiktas efter nyår i stället.

Men det var i Eskisehirspor som han fick sitt stora genombrott i Turkiet. Han blev snabbt stor stjärna och kapten. Kvittot på hans rykte i Turkiet var väl att han som 29-åring köptes loss för 35 miljoner av Trabzonspor.

Men nu är han tillbaka i grönvitt och premiären står för dörren:

– Jag har samlat på mig stor erfarenhet och jag har fått ta mycket ansvar. Jag har mognat som spelare och i mitt tänkande. Nu kan jag påverka spelare runt omkring mig så att de är på topp.

Flytten till Sverige var efterlängtat framförallt av den äldste sonen. Han har pratat i flera år om att flytta hem trots att han aldrig har bott här. Familjen har ett hus intill Erkans föräldrar i Fittja där också kusiner och flera släktingar finns. Men de har också gjort som Kennedy och skaffat lägenhet på Östermalm.

– Vi bor mest i Fittja nu, nära familjen, men vi kan också dra oss undan lite på Östermalm.

Vad är det som krävs för att du ska stanna kvar efter augusti?

– Allt handlar om hur jag presterar och om jag känner att jag får ut det jag kan. Om det känns bra och klubben är på topp då kanske jag stannar. Jag har några bud i Turkiet som väntar på mig i sommar. Jag har faktiskt inte tänkt så mycket på det, jag måste se hur allt funkar först. Men varför skulle jag inte kunna stanna? ■

Erkan Zengin

Född: 5 augusti 1985 i Kulu, Turkiet. **Bor:** Hus i Fittja och lägenhet på Östermalm. **Familj:** Fru och två barn. **Längd:** 180 cm. **Vikt:** 72 kg. **Moderklubb:** Hammarby. **Landskamper:** 21 (3 mål). **Kontraktslängd:** 31/8 2018. **Spelarkarriär:** 2004–2008 Hammarby, 2009 Besiktas, 2010–2015 Eskisehirspor, 2015–2016 Trabzonspor, 2016–2018 Eskisehirspor, 2018– Hammarby